

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Legatio Marchionis Lavardini Romam, Ejusquè Cum
Romano Pontifice Innocentio Undecimo Dissidium**

Sfondrati, Celestino

[S.l.], 1688

13. Cur non ipso Pontificatûs sui initio Asyla, & Immunitates Legatorum
Innocentius deleverit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62944](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62944)

Apologiam contra Lavardini. 135

Clero Parisijs damnatum, prohibitum-
què esse: *Quòd* (verba sunt Spondani)
multa contineret, quæ magis ad Ecclesiæ
servitutem tendere, & schismatis occasio-
nem præbere viderentur, & ideò primò à sa-
cro Consistorio Regio prohibita sunt distrahi
& vendi: deinde Eminentissimorum Car-
dinalium, cæterorumq; Illustrissimorum
Antistitum, qui tunc Lutetia reperti sunt
undeviginti: nescit enim Ecclesiæ Gallicana
libertates, quæ malum operantur: nescit ju-
ra, quæ illam à Romane Matris firmissima
connexione & filiali obedientia divellant.
Haftenùs (a) nobilissimus scriptor.

XIII. Octavò. (b) *Sed, inquit Ano-*
nymus, si jus Asyli, & immunitatum abu-
sus est tam horridus, tantaq; abominatione
dignus, ut Pontifex Religioni & Conscientiæ
sibi duxerit illum ampliùs ferre; cur ergo
tanto jam tempore illum tulit? cur post tot
annos Conscientia Pontificem monuit? Id
planè indicio est, quàm Conscientiam
queri.

R.

(a) Spondan. ad ann. 1639. (b)
Fol. 4.

R. Nihil festiviùs est, quàm audire Lavardinum, ejusq; Advocatos de Conscientia & Religione loquentes; suam enim Conscientiam Pontificis metiuntur; & cum illis postrema sit hæc cura, sedemque ultimam obtineat, ludere putant, quotquot conscientiam appellant. Tulit ergo Pontifex primis annis hunc Asylorum abusum eo ferè pacto, quo Agricola lolium & Zizania florente in agro: non quòd amet, sed quòd frumento sit mixta, quæratque occasionem evellendi. Eademque ratione quæri posset, cur Galliæ Rex, si conscientiam sibi duxit Calvinistarum hæresin in Gallia ferre, non statim ejecerit? Planè Innocentius in ipso statim limine initi Pontificatus professus est, se Asyla nunquam laturum, ut tamen Regum Majestati honor haberetur, lentè processum; moniti, rogati, convictique rationibus sunt: expectatum quoque, dum Principum Legati, qui tum vivebant, decederent. Tandem ubi omnia parata, ubi veneratio Pontificis tot rebus secundis aucta, ac ipse
Rex

Rex Galliae pollicitus, se aliorum Principum exemplis imitandis non ultimum fore, ubi denique alij Reges Asylo cessere; merito visum est Pontifici, non amplius cessandum. Expectavit ergo aetatem, ut meteret. Quid potuit à Pontifice aut prudentius, aut humanius fieri?

XIV. *Nonò.* (a) *Verbis*, inquit Anonymus, *generalibus non comprehenduntur personae notae speciali dignae, quales sunt Principum Legati: non potuit ergo Lavardinus ex verbis Bullae pro excommunicato haberi. Imò nec dici quidem potest, Lavardinum casum Bullae incurrisse, quippe vim nullam adhibuit, nec cursum Justitiae impedivit.*

R. Oportet ab hoc Lavardini Advocato Bullam Innocentij, ne quidem lectam fuisse, alioquin nunquam hæc scriberet tam adversa veritati. Renovat Innocentius Julij III. Pij IV. Gregorij XIII. Diplomata, & illa verbatim recitat; at in illis expressa fit Legatorum mentio; qui ergo dici potest Bullam Innocentij nihil de Legatis loqui? Deinde in Bulla

(a) *Fol. 4.*

Inno-